

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1936. Έστια. Έκδίδεται κατά κυριακήν. Έτος Δ'. Τόμος Π', 18 Νοεμβρίου 1879. Άρ. 203 (151). Λεπτά 20. Άθήνησι, γραφείον της Έστιας, δδδς Σταδίου, άριθ. 6, 4ον, σ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγις της των Κρητών έπιτροπής επί επαναστάσεως.—Όλυμπιακά, υπό Ι. Πανταζίδου.—Η Μαγδαληνή (Μυθιστορία Ίουλίου Σανδώ, βραβευθείσα παρά της Γαλλικής Ακαδημίας. Μετάφρασις Ελίξης Σκαρλάτου Σούτσου: Συν. και τέλος).—Έκ της 6' εκδόσεως των «Ίστορικών Αναμνήσεων» Ν. Δραγούμη [Πώς συνετάσσοντο τά πρακτικά της έν Τροιζήνι Συνλεύσεως.—Γάμοι έν Ναυπλίω έν έτει 1827.—Έπίδραυος Διμηρά και Χρυσόβουλλον Άνδρονίκου.—Πηδηχτοί ψαλμοί.—Ο Κοβαρνήςτης και τό μαντισίον τόχης].—Γνώμαι και σκέψεις ήθικαί του δουκός Δε-λα-Ροσφουκά.— Δάνειον πνεύμα.— Άλληθιαί.— Σημειώσεις.— Μία συμβουλή καθ' εβδομάδα.

1937. Ίστορικά αναμνήσεις, υπό Νικ. Δραγούμη. Έκδοσις δευτέρα, Τόμ. Α' και Β', 8ον, σελ. μ', 348, 18, 371. Έν Άθήναις, εκ του τυπογραφείου Χ. Ν. Φιλαδέλφειος, 1879. φρ. 12.

1938. Όδοδίου μεταμορφώσεων τή έν τοίς γυμνασίοις διδασκόμενα βιβλία μετά σημειώσεων υπό Ι.Κ. Κορνηϊώτου.

1939. Τά οικονομικών ζήτημα, υπό Ι. Α. Σούτσου, καθηγητού έν τή έθνική Πανεπιστημείω. Έν Άθήναις, εκ του τυπογραφείου Ν. Γ. Πάσσαρη, 1879, 8ον, σ. 59. [Π ί ν α κ ε τ ω ν π ε ρ ι ε χ ο μ έ ν ω ν : Α'. Προϋπολογισμός του 1879. Β' Περι των άναπαρκώς και των μηδένως φορολογουμένων: Έγγετος φόρος, φόρος επί των οικοδομών, φόρος επί των έμπορικών και βιομηχανικών κερδών, φόρος επί των κληρονομιών, χαρτόσημον, τελωνεία, φόρος επί της καταναλώσεως του καπνού, φόρος επί του αίνου, συμπέρασμα, περι της περιουσίας των διατηρουμένων μοναστηρίων]. Πωλείται προς ύψους της Σχολής των άδερων παιδών και τιμάται κατ' άπόφασιν της Κοσμητείας. άντι 1 νέας δραχμής. Έκ της έπίσημοϋδάτου ταύτης μελέτης του σπουδ. καθηγητού άποσκώμεν το έπόμενον συμπέρασμα:

«Έκ της μελέτης της οικονομικής ήμών καταστάσεως, συνάγεται ότι σωφρονούντες και προς τό κοινόν συμφέρον πολιτευόμενοι δυνάμεθα έντός ου πολλού χρόνου να άνορθώσωμεν τά οικονομικά του Κράτους. Άληθές ότι σήμερα οι προϋπολογισμοί ήμών είναι έτεροσεμείς και ότι τά έτήσια έλλείμματα άνέρχονται πιθανώς εις 8 ή 10 εκατομμύρια. Παρατηρητέον όμως, ότι έν αυτοίς περιλαμβάνονται θαράναί έκτακτοι, εις άς βεβαίως δεν είναι δυνατόν να επαρκέωσι τά τακτικά του Κράτους έσοδα.

Άλλ' ήμα παύσωμεν άνέρχοντες έκτάκτους θαράνας, τούτο δε είναι και έργον συνέσεως και έργον ανάγκης, ή πόθουμένη ίσορροπία των τακτικών έσδων προς τά τακτικά έσοδα του Κράτους δύναται να κατορθωθῆ.

1^ο διά της φορολογίας των άναπαρκώς μέχρι τουδς φορολογηθέντων και των μηδένως φορολογουμένων. 2^ο διά της όριστικής διαρρυθμίσεως των στρατιωτικών έξόδων μετά την λύσιν του έξωτερικού ζητήματος. 3^ο διά της εκ των χρημάτων του τελευταίου δανείου έξοφλήσεως των έντόκων γραμματίων, δι' ά πληρώνομεν τόκου 8 τοίς 100 έν ώ το προς τας τραπεζας χρέος, τό διά των χρημάτων του δανείου έξοφλούμενον, έπιθαρόνει τό δημόσιον καθ' Ι. τοίς 100 (1). 4^ο διά της άνωτέρας της όπολογισθείσης παραγωγικότητος των φάρων, πιθανόν, ήτις έσται λίαν έκαιοτή, έν έπιληφθώμεν δραστηριώτερον της βελτιώσεως των μέσων της συγκοινωνίας, ίδίως δε της κατασκευής σιδηροδρόμων και 5^ο διά συνολογήσεως δανείου υπό όρους ελαφρότερου, προς μόνον τον σκοπόν της άποσθέσεως χρεών συναφθέντων μέν υπό όρους βαρύτερου, έξοφλησίμων δε πρό της λήξεως της ταχθείσης προθεσμίας. Βεβαίως ή προσήκουσα λύσις του οικονομικού ζητήματος είναι δυσχερής, άλλ' όπάρχει και έτερον ζήτημα δυσχερέστερον τούτου, και τίς άρα γε περί τά οικονομικά σπουδαίως άσχαληθείς δεν άνεμνήσθη των πολλών εις επαναληφθέντων έμβριδών λόγων του Παροι

(1) Οι τόκοι των έντόκων γραμματίων ύπολογίσθησαν διά τό 1879, εις φρ. 980,000.

Λοιπ, «faites moi de la bonne politique, je vous ferai de bonnes finances».

Τῷ όντι ή παραδοχή πολιτικής πορείας σώφρονος και περισκεμένης καθίσταται σήμερα μάλιστα άναγκαία, ότε οι μέν ισχυροί της γῆς μεριμνούντες περι της πλουσίας κληρονομίας του άθηνούς, περικυλοῦσι μετ' άγρόπνου άνηρωχίας την επόδουον κλίην αυτοῦ, ό δε επί των έξωτερικών όπουργός της κραταιότητος Άγγλιας, παραβάλλων τους χριστιανούς της Ανατολής προς την κατά των θυφώνων εδγενοστέραν κατάκτησιν του άνθρώπου, προς έπικον, φρακόν μέν την ύψην, άχρηστον δε δι' όδοιπορίαν, άποφαίνεται άβεντικώς, ότι αι χριστιανικά αῖται ιδιότητες, καθό άδύντακτοι, άθηνείς, και άποροσσαι διοικητικών παραδόσεων και δυνάμεις συνεκτικής, άδυνατούσαι να άντιταχώσι προς την χριστιανικήν άτοκρατορίαν, την στρατιωτικώς άργανωμένην, ούδένως δύναται να συντελέσωσιν εις την όπό της Άγγλιας επιδιωκόμενον σκοπόν.

Ούδαις βεβαίως άρνείται ότι οι χριστιανοί της Ανατολής, όπό των βαρύν ζυγόν της όθωμανικής δεσποτείας πρό αιώνων διατελούντες, δεν δύναται να άντιταχώσι σήμερα εις την κατηγορίαν των εδρώτων εκείνων έπικων, αῖτινες κατά την γνώμην του εγγενούς μαρκίωνος, μόνον είναι ικανοί να φέρωσι τό βαρύ φορτίον ό επιβάλλει αυτοίς ή έθωπατική διπλωματία' άλλ' εάν όπό την έποψιν του σωματικού όγκου και των καταστρεπτικών άρτων ούδένως δύναμεθα ήμείς οι χριστιανοί της Ανατολής να παραβληθώμεν προς την Όθωμανικήν άτοκρατορίαν, έν άδυνατώμεν να συντελέσωμεν προς τον όπό της Άγγλιας επιδιωκόμενον σκοπόν ένεκα της όργανικής ήμών άτογίας, προσπαθήσωμεν τούλάχιστον να άποδείξωμεν ότι δυνάμεθα να εκπληρώσωμεν έτεραν τινά έργολην εδγενοστέραν και θεάρεστον, την άνίθρυσιν πολιτειών εδκόσμων και την κραταιώσιν του χριστιανικού πολιτισμού, έν χώραις πρό αίωνων έρημωθεισας και εισέτι έρημουμέναις, όπό τους βαρείς πόδας του εδρώστου των Όθωμανών έπικου.

Έν τούτῳ κείται τό πολιτικόν μέλλον των Χριστιανών της Ανατολής, και ήμών ίδίως. Έν τούτῳ κείται ή άγάπη της πατρίδος και ή έθνική φιλοτιμία, έν τῆ πρό της μοιραίας τελειοθησομένης νέας άναμορφώσεως των ανατολικών πραγμάτων, έμπράκτω άποδείξει, δι' ής θέλουσι πεισθῆ και οι άγαπώντες και οι άνεχόμενοι και οι μισούντες ήμάς, ότι καιτοι όποδεέστεροι των ήμετέρων προγόνων, έσμέν κρείσσονες αυτών. έν τῆ πρώτη περίοδῳ της παρακμής αυτών, ότε ό γεραρός Ίσρακράτης άποκαλύπτων τά άφανή ψυχολογικά έλατήρια των τότε Άθηναίων, έγραφε μετά ψυχικού έλγους, περι της έπιφανοστάτης των αρχαίων πόλεων, τους έξῆς πνεθίμους λόγους: «ή ήμείς διεφθαρμένης ούδέν φροντίζομεν, ούδδ σκοπούμεν όπως επανρθώσωμεν αῖτην. Άλλ' επί μέν των έργαστηρίων καθίζοντες κατηγορούμεν των καθιστώτων, και λέγομεν ότι ούδέποτε έν δημοκρατίε κάκιοι έπολιτεύθημεν. έν δε τοίς πράγμασι και τας διανοίας αις έχομεν, μάλλον αῖτην άγαπώμεν της όπό των προγόνων καταλειφθείσης».

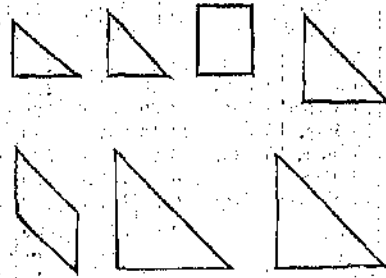
1940. Γυναικολογία, όπό του καθηγητού του Πανεπιστημίου Δ. Βιτοάρη. Έν Άθήναις, 1879, τόμοι τρεις, 8ον, σ. 857, όρ. 15.

1941. Άθηναιων. Έν Άθήναις. Τόμος Π', τεύχος Γ'. Σεπτέμβριος και Όκτώβριος 1879. Περιεχόμενα: Περι ανακαλύψεως ούρανίων σωμάτων διά του όπλοργισμού, όπό Δ. Κ. Κοκκίδου.—Κριτικά και γραμματικά, όπό Κωνσταντίνου Σ. Κόντου.—Περι του «ού μήν άλλδ» του μέντοσ άλλδ» καθ' άλλδ», όπό Χρυσοσθένους Καλασσίδου.— Έγγραφον της κοινότητος της νέσου Πάρου προς τον καπούδαν πασάν, όπό Ίω. Πρωτοδίου.— Έπιγραφαί Άττικής άνείχδοσι, όπό Στεφάνου Δ. Κουμανοόδη.— Βιβλιογραφία, όπό του αῖτου Πλάτωνος Κόττων εις την καθωμιλημένην γλώσσαν όπό Δημητρίου Γούναρη. Έκδοσις δευτέρα.— Βιβλία νεοπανή.— Μετεωρολογικά παρατηρήσεις.— Παροράματα.

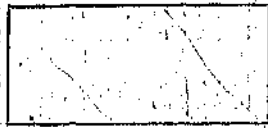
1942. Έφημερίς των φιλομαθών. Έν Άθήναις. Έτος ΚΖ' (Περίοδος Β') 15 Σεπτεμβρίου και 1 Όκτωβρίου. Περιεχόμενα: Παρατηρήσεις εις τά Φιλολογικά Πάργρα του Φιλίππου Ίωάννου όπό Κ. Κόντου.—Περι του συντί-

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Διά τῶν ἀνωτέρω σχημάτων, ἔτινα δύνανται νά κατασκευασθῶσιν ἐκ χάρτου, παρακαλεῖται ὁ ἀναγνώστης νά σχηματίσῃ τὸ ἐπόμενον σχῆμα:

900.

[Τῆ λύση δορεῖται ἐν βιβλίῳ.]

Διά τῶν ἐπομένων γραμμάτων νά σχηματισθῆ καθόλεξον.

Α Α Α Α
Γ Γ Γ Γ
Ρ Ρ Ρ Ρ
Ψ Ψ Ω Ω

901.

Τὸ ἄριθμικὸν δύο ἀριθμῶν εἶνε 28 τὸ δὲ τῶν κῶδων των 6214. Τίνας εἶνε οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι;

902.

[Τῆ λύση δορεῖται ἐν βιβλίῳ.]

ο. . . . . π. . . . . σ. . . . . υ. . . . . ς. . . . . ζ. . . . .
τ. . . . . θ. . . . . α. . . . . β. . . . . γ. . . . . δ. . . . . ε. . . . .

903.

Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου· τὰ δύο πρῶτά μ' ἂν ἀφήσῃς, τῶν ἀποθνήσκων σου μίαν, φιλτατέ, ὦ ἀνακάλυψς.

904.

Γουδοῦ μὲν εἶμαι πάντοτε πλην τοῦ γυμνοῦ ἐνδῶ, καὶ ὅπου ὄρας ἀπαγῶ τὰς φράσσας καὶ τὰς κλείας.

905.

Ἄσθη ὀπήρξα τηλαυγῆς, τὸν Παρνασσὸν λαμπρύνων, ἢ δόξα καὶ τὸ κάδχημα τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων.

906.

Τῆν ἱερὰν μου κεφαλήν ἂν ὀλέης νά χωρίσῃς, μέρος μόνον τοῦ σώματος ἔκατῃς ὁ ἀπαντήσῃς.

907.

Ἄπείρασος τὰ σπλάγγνα μου; πρὸς μέγαν θναυμασμὸν σου, ἔν ὄρας χωρὶς ὄνομα βλέπεις ἐνὸπτῶν σου.

908.

Διά τῶν λέξεων gourmet-nu-série σχηματίσον μίαν λέξιν ἐκ δεκατεσσάρων γραμμάτων.

909.

Les amis de l'heure présente
Ont le naturel du melon
Il en faut essayer cinquante
Avant d'en rencontrer un bon!

Ζητεῖται νά διατεκνωθῆ διὰ τεσσάρων ἑλληνικῶν στίχων ὁμοιοκαταληκτῶν ἢ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ γαλλικῷ τετραστίχῳ περιεχομένη ἔννοια. Ἐκ τῶν ἀπόσταλησομένων ἡμῶν τετραστίχων θὰ δημοσιεύσωμεν τὰ μᾶλλον ἐπιτυχέστερα.

910.

[Τῆ λύση δορεῖται ἐν βιβλίῳ.]

Faire un mot carré de cinq mots dont le dernier est rente.

911.

Mon second, cher lecteur, me vient de mon premier,
Et pour me rafraichir, je mange mon entier.

912.

Cinq personnes se promenant ensemble font la rencontre d'un pauvre, auquel la personne qui se trouve à la tête de la bande donne 60 centimes et chacune des

autres 60 c. puis elles continuent leur promenade. Quel-quo temps après elles trouvent un autre pauvre, auquel chacune d'elles donnent 30 c.—Dire à quel sexe et à quelle nation appartiennent ces personnes?

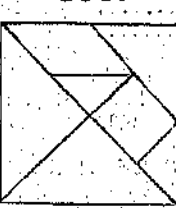
911.

Ε
Τ
Ι
Ρ
Β
Α
Υ
L. TOUT

ΛΥΣΕΙΣ

900. Πρῶτος κτίτωρ καὶ οἰκιστὴς τοῦ Βυζαντίου ὄπηρξεν ὁ Βύζας ἢ Βύζης. Ἡ ἐποχὴ ὅμως, καθ' ἣν ἐξήσεν, ἢ πατρίς καὶ ἡ γενεάλογια αὐτοῦ διαμφισθητοῦνται. Ἡ μυθωδέστερα παράδοσις ἐθν ὄλεει υἱὸν τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς νύμφης Κροκόσσης, θυγατρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἰοῦς. Κατὰ τὸν Εὐστάθ. (εἰς Διονύσ. τὸν Περιηγ. 92), Ἰὼ ἰλιέγερα, κατὰ τὴν τῶν Ἀργείων διάλεκτον, ἢ Σελήνη. Αἴγαι δὲ καὶ τὸ Χρονικὸν Πασχάλιον, εἰς ἧς Ἀργεῖοι μυστικῶς τὸ ὄνομα τῆς Σελήνης, τὸ ἀπόκρυφον Ἰὼ λέγουσιν ἕως ἄρτι. Τοῦτου τεθέντος, ἐξηγεῖται ἡ εἰς τὰ νομισματα τῶν Βυζαντίων συγγότατα ἀπαντωμένη ἀμφίκυρτος ἢ Κερρόεσσα σελήνη, τὴν ὁποῖαν ὄχι κατὰ σύμπτωσιν, ἀλλὰ κατὰ μέμησιν εἶλαθεν ὡς ἐμβλημα αὐτοῦ καὶ τὸ Ὄθωμανικὸν Κράτος, καθὼς εἶκασε καὶ ὁ Ταυρνεφόρτιος, καὶ ἀπ' αὐτοῦ πλῆθυσεν καὶ ὁ Choiseul-Gouffier. Ὁ Tristam μάλιστα ἐξέδωκε (Cominont. Histoir T. I) τὸ ἀντίτυπον φραῖου τινὸς νομίσματος τοῦ Φραῖανθ, ἐπὶ ὁποῖου εἶνε ὄχι μόνον τῆς ἀμφίκυρτου σελήνης ὁ τύπος, ἀλλὰ καὶ ἀστέρος αὐτῆ ἐπιεικισμένου, αὐτὸ δηλ. τοῦτο τὸ ἐμβλημα τῆς Ὄθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Κατ' ἑλλην. παραδόσιν, ἐπὶ τῆς πολιαρκίας τοῦ Βυζαντίου ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Ἀμιόντιου (337 π. Χ.), ὑπὸνομον διορθῆσαντος τοῦτου «καὶ μέλλοντος ἤδη ἀναδῶναι ἐντὸς τῆς πόλεως, σκότους ὄντος, ἀνέλαμψεν αἴφνης ἡ σελήνη, ἐν ᾗ ἀστέρος καὶ οἱ κύβες, αἰσθημένοι τῶν ὑπορτυπτότων, διήγεραν, ἐρυσμένοι δεινῶς, τὴν προσοχὴν τῶν φυλάκων. Ἀποτυχούσης δὲ οὕτω τῆς πράξεως, οἱ Βυζάντιοι, ἀποδόντες τὸ θαῦμα εἰς τὴν Φωσφόρον θάιν Ἐκάτην, τὸ τε ἀγέλιμα αὐτῆς ἐν τῷ Ἰσοπορίῳ λιμένι ἰδρύσαντο, Φωσφόριον αὐτὸ προσνομασάντες, καὶ σύμβολον τῆς πόλεως αὐτῶν ἔλαβον τὴν ἡμισέληνον. Ἀλλὰ τὸ σέβας τῶν Βυζαντίων πρὸς τὴν Φωσφόρον Ἐκάτην ἢ τὴν Σελήνην, εἶνε πολλὸ ἀρχαιότερον, καθὼς ἐκ πολλῶν Βυζαντινῶν νομισμάτων γίνεται δῆλον, ὧν ἐκ τῶν ἐπιπέδων ἔγχεθάρκαται ἀμφίκυρτος σελήνη μετ' ἀστέρος. (Ἐρατρίσθη ἐκ τῆς Ἰωνστ ἀντινοῦ π. ὄ λ ε ι σ τοῦ Σ. Α. Βυζαντινοῦ).

903.

906. Φέρετρον.—907. Ἰάσων—Ἰωνᾶς.

908.

C A B A N E
A V O O A T
D O R A T E
A C A B I T
N A T I V E
E T E T E R

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ.

883.

«Καλὲ, καλὲ, τί ἔκτρομα! κυτιάζει ἕκαστ' ἐκαστὸν
κα' ἐπῆγε μὲς' εἰς τὰς ἐμμορφαῖς κοπέλλαις νά χαφήσῃ!..»
— Ἀλλοῖμονον, κορῖα μου, τὴν ἔγω θυγατέρα.
— Ἀλῆθεα! εἰ, τί νύστημη κοπέλλα... νά σὰς ζήσῃ!
Ἐν Ἀθήναις.

*Αθήνησε, τύποις Πέτρου Περρῆ.